

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

02 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Mardari Dumitru,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui,

Levco Iurii XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 13.10.2016 – 15.05.2017

instanța de apel: 08.06.2017 – 27.06.2018

14.01.2019 – 24.04.2019

instanța de recurs ordinar: 01.08.2018 – 04.12.2018

07.08.2019 – 02.02.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 15 mai 2017, Levco Iurii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(3), 46, 217¹ alin.(4) lit. b), d) Cod penal și în baza acestei legi i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația drogurilor pe un termen de 4 ani.

A fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), 46, 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal și în baza acestei legi i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația drogurilor pe un termen de 4 ani.

În baza art.84 alin.(1) Codul penal, lui Levco Iurii pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația drogurilor pe un termen de 5 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Levco Iurii în perioada din primăvara anului 2014 până la 21 august 2014, în urma

înțelegerii prealabile cu persoane nestabilite de organul de urmărire penală, reunindu-se și formând un grup criminal organizat în scopul circulației ilegale a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, a închiriat o gospodărie în s. XXXXX, raionul XXXXX, pe terenul căreia a construit șapte sere, dotate cu sistem de irigare unde a semănat și cultivat ilegal, în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari, 1 268 plante de cânepă, care potrivit raportului de expertiză nr. XXXXX din 10 septembrie 2014, conțin componentul narcotic activ tetrahidrocanabinol și se atribuie la substanțe narcotice.

Tot, Levco Iurii, în perioada din primăvara anului 2015 până la 01 octombrie 2015, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu Ghenadie Morari, Valentin Semac, Vladimir Pleșca (în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată) și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, reunindu-se și formând un grup criminal organizat în scopul circulației ilegale a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, având repartizate în prealabil rolurile între ei, pe terenul amplasat în extravilanul s. XXXXX, raionul XXXXX, a construit zece sere, unde a semănat și cultivat ilegal, în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari 7384 plante de cânepă în stare de vegetație și 35 plante de cânepă în stare uscată, care potrivit raportului de expertiză nr. XXXXX din 02 octombrie 2015, conțin componentul narcotic activ tetrahidrocanabinol și se atribuie la substanțele narcotice.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Cijicenco Radu în numele inculpatului Levco Iurii, prin care a solicitat casarea sentinței, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care inculpatul Levco Iurii să fie achitat pe epizodul XXXXX din lipsa în acțiunile sale a elementelor componente infracțiunii prevăzute la art.217¹ alin.(4) Cod penal, iar pe epizodul XXXXX, acțiunile inculpatului să fie recalificate din art.217¹ alin.(4) Cod penal în art.217 alin.(4) Cod penal.

3.1 În motivarea apelului declarat a invocat că:

- vinovăția inculpatului în cele imputate nu a fost demonstrată, astfel instanța de apel a pronunțat o sentință de condamnare bazată pe presupuneri;
- sentința este neîntemeiată, iar probele administrate dovedesc contrariul soluției adoptate de către instanță, or inculpatul și-a recunoscut vinovăția în faptul semănării și cultivării plantelor care conțin substanțe narcotice în epizodul XXXXX, dar nu este de acord cu calificarea acțiunilor sale în ce privește scopul de înstrăinare. În acest sens, a menționat că inculpatul a declarat că semănarea și cultivarea plantelor de cânepă a avut loc în scopuri medicinale, or aceasta se dovedește și prin materialele ridicate de la domiciliul inculpatului din satul XXXXX și anume cărți medicale, articole care adevăresc faptul celor

relatate de către Iurii Levco;

- persoana infiltrată în gruparea criminală a depășit limitele legendei și sarcinilor prescrise de către reprezentanții MAI, din motiv că acesta a ascuns și nu a comunicat locul creșterii cânepei. De asemenea, acesta a comunicat organului de drept adrese greșite;

- instanța de fond eronat a calificat acțiunile inculpatului în participație, or nu a invocat probe în acest sens.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2018, a fost admis apelul declarat de către avocatul Cijicenco Radu în numele inculpatului, casată parțial sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Levco Iurii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(3), 217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal și în baza acestei legi, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu executarea pedepsei stabilite în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația drogurilor pe un termen de 4 ani.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Istrati Adrian în numele inculpatului.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 decembrie 2018, a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Adrian Istrati în numele inculpatului, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2018, în cauza penală în privința inculpatului, Levco Iurii și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției, instanța de recurs ordinar a menționat că dispozitivul deciziei instanței de apel este contradictoriu părții descriptive a deciziei, or, instanța de apel prin excluderea agravantei *„săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ Cod penal, de un grup organizat”*, și-a motivat soluția precum că *„(...) nu poate fi reținută în acțiunile lui Levco agravanta de un grup criminal organizat pe epizodul din raionul Fălești, s. XXXXX, or conform sentinței din 03 noiembrie 2016 în privința inculpaților Valentin Semac, Vladimir Pleșca și Ghenadie Morari, cauza a fost examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, ultimii fiind condamnați pentru infracțiunea prevăzută de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, totodată nefiindu-le înaintată învinuirea de comitere a infracțiunii de un grup criminal organizat”*, însă nu exclude prevederile art. 42 alin. (3) Cod penal, care prevede calitatea de organizator, or participația este cooperare cu intenție a două sau mai multe persoane la săvârșirea unei infracțiuni.

De asemenea, instanța de recurs a remarcat că, participația penală există numai atunci când s-a cooperat cu intenție și este condiționată de săvârșirea

faptei cu intenție de cel puțin 2 persoane, astfel instanța de apel calificând acțiunile inculpatului, stabilește gradul de participare la infracțiune a inculpatului drept organizator, fără a stabili gradul de participație a celorlalte persoane, or conform sentinței de condamnare a lui Valentin Semac, Vladimir Pleșca și Ghenadie Morari din 03 noiembrie 2016, nu se aplică prevederile art. 42 Cod penal.

Instanța de recurs a considerat contradictorie poziția instanței de apel prin care exclude art. 46 și lit. b) alin. (4) art. 217¹ Cod penal din învinuirea inculpatului, deoarece inculpații Valentin Semac, Vladimir Pleșca și Ghenadie Morari au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, și anume circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, iar inculpatul de comiterea infracțiunii menționate cu scop de înstrăinare, însă omite să expună asupra prevederilor art. 42 Cod penal, care la fel urmau a fi excluse.

Totodată, instanța de recurs a menționat că instanța de apel fără a indica care probe demonstrează intenția inculpatului de a înstrăina substanțele narcotice, susține că, „ (...) iar ultimul nu este consumator de droguri, nu se află la evidența medicului narcolog, fapt ce a dus la concluzia că intenția inculpatului era îndreptată spre înstrăinarea substanțelor narcotice, or concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

A menționat instanța de recurs că, instanța de apel în pct. 4.1. din prezenta decizie l-a condamnat pe inculpat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, fără a-și motiva clar poziția, enumera probele și fără o analiză amplă a acestora indică că „din cumulul de probe examinate, din declarațiile martorilor și însăși din declarațiile inculpatului se dovedește prezența în acțiunile ultimului a scopului de înstrăinare a plantelor care conțin substanțe narcotice sau psihotrope”, or simplul fapt că instanța de apel a enumerat probele nu reprezintă o motivare în corespundere cu rigorile art. 6 al Convenției europene a drepturilor omului.

Instanța de recurs a conchis că, inculpatul pe întregul proces penal a respins acuzațiile înaintate, susținând că a cultivat cânepă doar cu scop medical, deoarece soția acestuia cât și scorul său sunt bolnavi.

La fel, instanța de recurs a remarcat că instanța de apel în ședința de judecată din 22 martie 2018, a cercetat probele scrise (f.d.39-42, vol. IV), iar în partea descriptivă a deciziei a enumerat doar o parte din ele, or decizia trebuie să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțând hotărârea, să indice din ce motive ele urmează a fi apreciate ori respinse ca probe.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanță între cele reținute de

instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

În concluzie, instanța de recurs a susținut că deși instanța de apel l-a condamnat pe inculpa de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, la constatarea faptei a omis să indice scopul de înstrăinare, or în lipsa acestui scop, cele săvârșite se califică în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 aprilie 2019, a fost admis apelul avocatului Cijicenco Radu în numele inculpatului Levco Iurii, casată sentința în latura penală, cu emiterea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Levco Iurii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, cu numirea în baza acestei legi a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu privarea de dreptul de a exercita o activitate în domeniul farmaceutic pe un termen de 2 (doi) ani.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

A fost dispusă neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada termenului de probă fixat, condamnatul Levco Iurii nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportarea exemplară, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Dispozițiile sentinței în latura corpurilor delictive a fost menținută fără modificări.

7.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, în corespundere cu pct.14.2 a Hotărârii Plenului CSJ nr.22 din 12.12.2005 Cu privire la practica examinării cauzelor penale în ordine de apel, completată prin hotărârea nr.10 din 24.12.2010, apelul constituind o continuare a judecării fondului cauzei, prevede posibilitatea unei noi aprecieri a probelor administrate în fața primei instanțe. În cadrul judecării cauzei în ordine de apel, fiind posibilă cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de asemenea, apreciate în mod diferit), precum și administrarea oricăror probe noi, instanța de apel urmând să adopte una din soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii sau dispunând, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

Instanța de apel a relevat că, avocatul Istrati Andrei în interesele inculpatului Levco Iurii în susținerea argumentelor invocate în instanța de apel, a prezentat următoarele probe: copia ordonanței de conexare a cauzelor penale

nr. XXXXX și XXXXX din 01.10.2015 pe art. 217¹ alin. (4) și art. 290 alin. (1) Cod penal (f.d.3-4 vol. I); copia ordonanței de conexare a cauzelor penale nr. XXXXX cu XXXXX din 17.09.2014 pe art. 217 alin. (4) lit. d) și art. 290 Cod penal (f.d.5 vol. I); proces-verbal de consemnare a declarațiilor lui Sticailov Marian din 21.08.2014, conform căreia apa care venea prin sistemul de irigare la terenul cu sere era din gospodăria lui Czine Vitalie (f.d.57 vol. I); proces-verbal de audiere a martorului Gușan Valentina din 22.08.2014, potrivit declarațiilor cărei urmează că serele au fost construite de Czine Vitalie, la fel acesta dădea indicații persoanelor ce lucrau acolo, totul a început în luna iunie 2014 (f.d.58 vol. I); proces-verbal de audiere a martorului Dobrov Oleg din 22.08.2014, care a confirmat că gospodăria de pe str. XXXXX, or. XXXXX a fost transmisă în chirie lui Czine Vitalie în luna martie 2014 (f.d.64 vol. I); proces-verbal de audiere a martorului Dudca Dumitru din 26.09.2014, care a indicat că plantele ridicate erau îngrijite zilnic (f.d.65 vol. I); proces-verbal de audiere a martorului Vataman Dumitru din 29.09.2014 (f.d.66 vol. I); proces-verbal de audiere a martorului Postolache Dumitru (f.d.67-68 vol. I); proces-verbal de audiere a martorului Sandu Ion din 19.09.2014 (f.d.69 vol. I); - proces verbal de audiere a martorului Țurcanu Vladimir din 23.09.2014 (f.d.70-71 vol. I); proces-verbal de audiere a martorului Levco Iurii din 29.09.2014 (f.d.72 vol. I); proces-verbal de audiere a martorului Vîlcu Raisa din 24.10.2014 (f.d.76 vol. I); raport-propunere din 30.09.2014 de punere sub învinuire a lui Czine Vitalie (f.d.115 vol. I); ordonanța din 13.10.2014 privind punerea lui Czine Vitalie sub învinuire în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) și art. 290 alin. (1) Cod penal (f.d.174-175 vol. I); - proces-verbal de audiere a martorului Beschieru Ion din 10.12.2014 (f.d.26-27 vol. II); proces-verbal de audiere a martorului Postolachi Dumitru din 23.12.2014(f.d.77 vol. II); planul de lucru, legenda și sarcina și decizia privind încadrarea controlată în grupul criminal organizat datat cu 31.07.2014 în privința lui Czine Vitalie (f.d.80-86 vol. II); raport de expertiză nr. 9859 din 27.10.2015 potrivit cărei substanțele coapte de culoare verde-gri ridicate în cadrul percheziției la domiciliul cet. Levco Iurii la substanțe narcotice nu se atribuie (f.d.75-77 vol. III); proces-verbal de audiere a martorului Butnaru Andrian care a comunicat că nu cunoaște nimic despre cultivarea cânepii (f.d.106-108 vol. III); proces-verbal de audiere a martorului Morari Ghenadie din 02.10.2015, care a declarat că cânepa a fost crescută în scopul tratamentului medical (f.d.9 vol. IV); proces-verbal de audiere a bănuitului Semac Valentin din 02.10.2015 (f.d.46-47 vol. IV); declarațiile inculpatului Morari Ghenadie date la data de 06.10.2016 (f.d.65 vol. V); declarațiile inculpatului Pleșca Vladimir la data de 06.10.2016 (f.d.67 vol. V); declarațiile inculpatului Simac Valentin depuse la data de 06.10.2016 f.d.69 vol. V); declarațiile martorului Vataman

Dumitru date în ședința de judecată la data de 21.11.2016 (f.d.86-87 vol. V); declarațiile martorului Postolachi Dmitrii date în ședința instanței de judecată la data de 21.11.2016 (f.d.88 vol. V); declarațiile martorului Sandu Ion date în ședința de judecată la data de 21.11.2016 f.d.89-90 vol. V); sentința din 03.11.2016 privind condamnarea lui Semac Valentin, Pleșca Vladimir, Morari Ghenadie în baza art. 217 alin. 4 lit. b) Cod penal (f.d.118-120 vol. V); declarațiile martorului Morari Ghenadie date în ședința de judecată la data de 01.02.2017 (f.d.123-124 vol. V); declarațiile martorului Pleșca Vladimir date în ședința instanței de judecată la data de 01.02.2017 (f.d.125-126 vol. V); declarațiile martorului Beschieru Ion date în ședința de judecată la data de 21.11.2016 f.d.136-138 vol. V); informația privind tratamentul medical și folosul plantelor de cânepă (f.d.152-167 vol. V); declarațiile martorului Bălănescu Andrei date în ședința de judecată la data de 03.04.2017 (f.d.171-172 vol. V); declarațiile inculpatului Levco Iurii date în instanța de judecată la data de 03.04.2017 (f.d.173-177 vol. V).

Acuzarea în persoana procurorului Liliana Pasat a făcut referire la următoarele probe: copie autentificată la ordonanță privind pornirea urmăririi penale din 15/09/2014, f.d.1, vol.1; copie autentificată la proces verbal de percheziție din 21/08/2014, f.d.13-21; copie autentificată la ordonanță pentru dispunerea efectuării expertizei balistice din 22/08/2014, f.d.22; copie autentificată la scrisoare din 09/09/2014, f.d.23; copie autentificată la raport de expertiză nr. XXXXX din 09/09/2014, f.d.24-26; copie autentificată la proces verbal de ridicare din 22/08/2014, f.d.35; copie autentificată la raport de expertiză nr. XXXXX din 10/09/2014, f.d.44-49; copie autentificată la proces verbal de examinare a web site-urilor din 23/10/2014, f.d.82; copie autentificată la proces verbal de examinare a obiectului din 10/11/2014, f.d.83- 89; copie autentificată la proces verbal de percheziție din 05/12/2014, f.d.105-107; copie autentificată la raport de expertiză nr. XXXXX din 04/12/2014 cu fototabel, f.d.112-114; copie autentificată la proces verbal de ridicare din 10/12/2014, f.d.29, vol.2; - copie autentificată la planul măsurilor speciale de investigații din 22/07/2014, f.d.31-33; copie autentificată la planul de lucru din 31/07/2014, f.d.80-81; copie autentificată la legenda și sarcina din 31/07/2014, f.d.82-83; copie autentificată la decizie privind încadrarea controlată în grupul criminal organizat din 31/07/2014, f.d.84-87; copie autentificată la proces verbal de examinare a obiectului din 15/01/2015, f.d.92-100; - copie autentificată la proces verbal de percheziție din 01/10/2015, f.d.12-14, vol.3; - copie autentificată la recipisă din 02/10/2015, f.d.15; - copie autentificată la fototabel, f.d.16-25; copie autentificată la raport de expertiză nr. XXXXX din 02/10/2015 cu fototabel, f.d.39- 43; copie autentificată la proces verbal de percheziție din 01/10/2015, f.d.67-68; copie autentificată la raport de expertiză nr. XXXXX din 27/10/2015 cu

fototabel, f.d.75- 78; copie autentificată la proces verbal de examinare a obiectelor din 09/02/2016, f.d.86- 87; copie autentificată la cereri din 06/10/2016, f.d.56-58, vol.5; copie autentificată la declarațiile inculpatului Morari Ghenadie din 06/10/2016, f.d.65; copie autentificată la declarațiile inculpatului Pleșca Vladimir din 06/10/2016, f.d.67; copie autentificată la declarațiile inculpatului Semac Valentin din 06/10/2016, f.d.69; declarațiile martorului Vataman Dumitru din 21/11/2016, f.d.86-87; declarațiile martorului Postolachi Dmitrii din 21/11/2016, f.d.88; declarațiile martorului Sandu Ion din 21/11/2016, f.d.89-90; declarațiile martorului Beschieru Ion din 21/11/2016, f.d.91-94; declarațiile martorului Tverdohleb Alexandru din 31/11/2016, f.d.95-96; copie autentificată la sentință din 03/11/2016, f.d.118-120; declarațiile martorului Morari Ghenadie din 01/02/2017, f.d.123-124; declarațiile martorului Pleșca Vladimir din 01/02/2017, f.d.125-126; declarațiile martorului Brăescu Serghei din 13/02/2017, f.d.134-135; declarațiile suplimentare a martorului Beschieru Ion din 13/02/2017, f.d.136-138; declarațiile martorului Czine Vitalie din 01/03/2017, f.d.142-147; declarațiile martorului Bălănescu Andrei din 03/04/2017, f.d.171-172; declarațiile inculpatului Levco Iurii din 03/04/2017, f.d.173-177.

Instanța de apel verificând complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Levco Iurii de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod Penal – *cultivarea ilegală a plantelor care conțin droguri sau etnobotanice, fără scop de înstrăinare, săvârșită în proporții deosebit de mari.*

În acest sens, instanța de apel a menționat că, nu poate fi reținută în acțiunile lui Levco Iurii învinuirea înaintată în baza art.217¹ alin.(4) lit. b), d) Cod penal, or, conform sentinței din 03 noiembrie 2016 în privința inculpaților Valentin Semac, Vladimir Pleșca și Ghenadie Morari, cauza a fost examinată în procedura prevăzută de art.364/1 Cod de procedura penală, ultimii fiind condamnați pentru infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, totodată nefiindu-le înaintată învinuirea de comitere a infracțiunii de un grup criminal organizat.

Cu referire la învinuirea adusă lui Levco Iurii, precum că a comis infracțiunea împreună cu persoane nestabilite de organul de urmărire penală, instanța de apel menționează că la fel nu pot fi calificate acțiunile în baza lit. d) a art.217¹ alin. (4) Cod penal, or, la cauza penală nu sunt prezente careva ordonanțe de disjungere a cauzei penale în privința altor persoane. La fel, nu poate fi admisă condamnarea lui Levco Iurii pentru două infracțiuni separate prevăzute de art.217¹ alin.(4) Cod penal, după cum a fost solicitat de către procuror în ședința instanței de fond și condamnat de instanța de fond. Astfel, instanța de apel a constatat că conform ordonanței din 06 iulie 2016 (f.d.182 vol.

IV), lui Levco Iurii i-a fost înaintată o singură învinuire pentru comiterea a două fapte infracționale, la fel aceiași învinuire fiind formulată și în rechizitoriu.

Potrivit art.325 alin.(1) Cod procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, omisiunea acuzării de a determina și constata juridic corespunderea exactă între semnele fetei prejudiciabile a inculpatului și semnele componentei de infracțiune, prevăzute de norma penală, constituie încălcarea art.113 alin.(1) Cod penal și art.296 alin.(2) Cod procedură penală.

Potrivit prevederilor art.1 alin.(2) și (3) Cod de procedură penală, care sunt principii unanim recunoscute, inclusiv de tratatele internaționale în domeniul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte, jurisprudența națională a stabilit o practică judiciară potrivit căreia vinovăția persoanei în săvârșirea fetei se consideră dovedită numai în cazul, când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală.

Instanța de apel, soluționând chestiunile de fapt și de drept, determinând încadrarea acțiunilor inculpatului Levco Iurii în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, a concluzionat că se impune și necesitatea descrierii fetei criminale.

Instanța de apel în conformitate cu prevederile art.394 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, a expus fapta criminală comisă de inculpat, considerată ca fiind dovedită după cum urmează:

Inculpatul Levco Iurii în perioada din primăvara anului 2014 până la 21 august 2014, a închiriat o gospodărie în s. XXXXX, raionul XXXXX, pe terenul căreia a construit șapte sere, dotate cu sistem de irigare unde a semănat și cultivat ilegal, fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari, 1268 plante de cânepă, care potrivit raportului de expertiză nr.7161 din 10 septembrie 2014, conțin componentul narcotic activ tetrahydrocannabinol și se atribuie la substanțe narcotice.

Tot, Levco Iurii, în perioada din primăvara anului 2015 până la 01 octombrie 2015, împreună cu Ghenadie Morari, Valentin Semac, Vladimir Pleșca (în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată) pe terenul amplasat în extravilanul s. XXXXX, raionul XXXXX, a construit zece sere, unde au cultivat ilegal, fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari 7 384 plante de cânepă în stare de vegetație și 35 plante de cânepă în stare uscată, care potrivit raportului de expertiză nr. 8929 din 02 octombrie 2015,

conțin componentul narcotic activ tetrahidrocanabinol și se atribuie la substanțele narcotice.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi: cultivarea ilegală a plantelor care conțin droguri sau etnobotanice, fără scop de înstrăinare, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a remarcat că, sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător. Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală.

La acest caz, instanța de apel a admis invocările avocatului precum că nu au fost identificate probe pertinente, admisibile, concludente, veridice și utile prin care s-ar confirma existența în acțiunile lui Levco Iurii a agravantelor – grup criminal organizat, în scop de înstrăinare.

La acest capitol, instanța de apel a reținut că, conform art.46 Cod penal, urmează că, grupul criminal organizat este o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni, totodată, conform prevederilor Convenției ONU, "privind crima organizată transnațională" din 15 noiembrie 2000, urmează că grupul criminal organizat este grupul structurat din 3 sau mai multe persoane, care funcționează o perioadă de timp și acționează împreună pentru a comite una sau mai multe infracțiuni grave definite în conformitate cu această Convenție, în scopul obținerii directe sau indirecte a unor avantaje bănești sau alte avantaje materiale.

Totodată, ca să fie prezent grupul criminal organizat, fiecare persoană, care intră în grupul criminal organizat, nu este doar un simplu participant la acest grup, ci membru al grupului, indiferent de locul și funcțiile executate, ce i-au fost încredințate lui în cadrul desfășurării planului de activitate criminală.

Aceste concluzii se deduc și din faptul că legea nu limitează participarea la grupul criminal organizat doar prin acțiuni de autorat sau coautorat, cum este în cazul participației simple sau complexe. Grupul criminal organizat se caracterizează prin statornicia sa, adică durata existenței, totodată lipsa stabilității reuniunii exclude calificarea faptei în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod

penal.

Totodată v-a exclude și prevederile art.42 alin. (3) Cod penal, care prevede calitatea de organizator, or participația este cooperare cu intenție a două sau mai multe persoane la săvârșirea unei infracțiuni.

De asemenea, instanța de apel a remarcat că, participația penală există numai atunci când s-a cooperat cu intenție și este condiționată de săvârșirea faptei cu intenție de cel puțin 2 persoane, astfel organul de urmărire penală calificând acțiunile inculpatului, stabilește gradul de participare la infracțiune a inculpatului drept organizator, fără a stabili gradul de participație a celorlalte persoane, or conform sentinței de condamnare a lui Valentin Semac, Vladimir Pleșca și Ghenadie Morari din 03 noiembrie 2016, nu se aplică prevederile art. 42 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a menționat că acuzarea nu a prezentat careva probe, care demonstrează intenția inculpatului de a înstrăina substanțele narcotice, or concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Mai mult, instanța de apel a conchis că, inculpatul pe întregul proces penal a respins acuzațiile înaintate, susținând că a cultivat cânepă doar cu scop medical, deoarece soția acestuia cât și socrul său sunt bolnavi.

În continuare, fapta de „înstrăinare a substanțelor narcotice”, instanța de apel a constată că, aceasta nu și-a găsit confirmare prin probele administrate la dosar.

În acest sens, instanța de apel a reținut că „în scop de înstrăinare” reprezintă orice acțiune în urma căreia posesor al substanțelor respective devine o altă persoană (vânzare, donare, schimb, achitare a datoriei, dare cu împrumut, etc.). În speță însă, acuzatorul de stat nu a administrat la materialele cauzei probe pertinente și concludente care să dovedească intenția inculpatului de a înstrăina substanțele psihotrope, fiind stabilit doar indicii de cultivare a drogurilor.

Instanța de apel constatând în acțiunile inculpatului Levco Iurii comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, la numirea pedepsei a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, cât și criteriile generale de individualizare a pedepsei ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Ținând cont, că la locul de trai Levco Iurii se caracterizează pozitiv (f.d.78 vol. IV), la evidența medicilor psihiatru și narcolog nu se află (f.d.79 vol. IV), nu are antecedente penale (f.d. 76 vol. IV), instanța de apel, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, a ținut cont de personalitatea inculpatului, care se caracterizează pozitiv, este la prima abatere, care oferă posibilitatea de a-i stabili

o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a motivat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului, prin faptul că acesta se poate îndrepta fără a executa real pedeapsa închisorii, reieșind din faptul că se caracterizează pozitiv la locul de trai, careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite, este la prima abatere. Prin urmare, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța consideră că nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul pedepsei stabilite, reieșind din faptul că acuzarea nu a invocat careva circumstanțe agravante care ar da temei să nu fie aplicat art.90 Cod penal. Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

8. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, prin care invocând ca temei pentru recurs prevederile *art. 427 alin.(1) pct. 6 Cod de procedură penală*, a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

8.1. În motivarea recursului ordinar procurorul a invocat că:

- nu este de acord cu recalificarea acțiunilor inculpatului de către instanța de apel. Instanța de apel a considerat că probe ce ar demonstra că Levco Iurii a întreprins acțiuni concrete îndreptate spre realizarea intenției de înstrăinare ilegală a drogurilor, lipsesc. Această concluzie, instanța de apel, a rezultat-o din declarațiile inculpatului Levco Iurii, care a declarat că recunoaște vina numai în partea ce ține de creșterea plantelor de canabis în s. Egorovca , însă nu pentru a fi înstrăinate, dar pentru a obține semințele pe care urma să le folosească în scop medicinal pentru el și membrii familiei sale;

- instanța de apel a dat prioritate declarațiilor inculpatului în detrimentul celorlalte probe existente la dosar, inclusiv declarațiile martorilor;

- instanța de apel a susținut versiunea inculpatului precum că a semănat și cultivat cânepa în scop medical, deoarece atât el, cât și soția acestuia și socrii săi sânt bolnavi, iar uleiul extras din cânepă este benefic pentru sănătate, iar la domiciliul inculpatului a fost găsită literatură de specialitate medicală despre beneficiile uleiului de cânepă. Pentru a extrage uleiul de cânepă, în afară de literatura de specialitate, mai este nevoie și de utilaje speciale de extragere a uleiului, iar conform actelor de percheziție astfel de utilaje în gospodăria inculpatului nu au fost depistate, ceea ce denotă intenția inculpatului de a semăna, cultiva plante de cânepă în scop de înstrăinare;

- instanța de fond corect a ajuns la concluzia, că inculpatul Levco Iurii a săvârșit acțiuni de cultivare ilegală a plantelor care conțin droguri, săvârșite în proporții deosebit de mari și în scop de înstrăinare, faptă prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal;

- calificativul incriminat inculpatului de săvârșire a infracțiunii de un grup criminal organizat a fost confirmat pe deplin, și corect instanța de fond a reținut acest calificativ în acțiunile inculpatului;

- spre deosebire de două sau mai multe persoane, care s-au înțeles în prealabil despre săvârșirea unei sau mai multor infracțiuni, grupul criminal organizat se caracterizează, în special, prin stabilitate, prin prezența în componența lui a unui organizator și printr-un plan dinainte elaborat al activității infracționale comune, precum și prin repartizarea obligatorie a rolurilor între membrii grupului criminal organizat. Totodată, statornicia relațiilor dintre membrii grupului, la rândul său, exprimă nu doar gradul înalt de coordonare a acțiunilor și comportării lor, dar și caracterul retras, nivelul de izolare de societate al acestei formațiuni infracționale (cu regulile sale de comunicare, de subordonare, disciplină, etc). La fel, statornicia grupului criminal organizat poate să se manifeste prin acțiunile multiple de organizare, planuire și pregătire detaliată a unei infracțiuni;

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești au fost acumulate probe pertinente și concludente ce ar demonstra că inculpatul Levco Iurii a creat un grup criminal organizat, dintre care făceau parte Morari Ghenadie, Pleșca Vladimir, Semac Valentin și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, cu un grad înalt de coordonare și statornicie a legăturilor dintre membrii grupului criminal, existenței unui plan bine determinat, cu desemnarea rolurilor și funcțiilor între membrii grupului, a unor acte și operațiuni concrete, caracterul retras și nivelul de izolare de societate al acestei formațiuni, în vederea comiterii infracțiunilor privind circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, pentru obținerea unui beneficiu financiar;

- instanța de fond corect a apreciat probele acușării, constatând vinovăția inculpatului Levco Iurii în cele incriminate, însă, instanța de apel nu au clarificat obiectiv toate circumstanțele invocate, atât ce ține de calificarea acțiunilor inculpatului, adoptând astfel, o decizie neargumentată în acest sens.

9. Referință asupra recursului declarat a fost depusă de către avocatul Istrati Adrian în numele inculpatului Levco Iurii, prin care a solicitat respingerea recursului procurorului, cu menținerea deciziei Curții de Apel Bălți din 24 aprilie 2019.

10. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă a fost corect aplicată legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit reține că recursul depus de către procuror este fundamentat de drept, în baza pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocând următoarele temeiuri pentru recurs și anume: hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, erori care în opinia autorului sunt incidente la caz.

Cu referire la temeiul indicat de către recurent, prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume ce ține de alegațiile, precum că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul constată că, acest temei de casare nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului declarat, deoarece instanța de apel, a motivat cu suficientă amplitudine soluția de casare a sentinței primei instanțe în latura penală.

Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus argumentat prin prisma prevederilor legale, astfel, concluziile expuse conțin raționamente întemeiate asupra soluției de casare a sentinței primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

Prin urmare, instanța de recurs, din textul deciziei atacate, constată faptul motivării ample și complete a deciziei de către instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Opozant criticilor invocate de recurent privitor la aprecierea declarațiilor martorilor și constatarea unor stări de fapt de către instanța de apel, Colegiul penal lărgit notează că dezacordul cu aprecierea probelor a servit obiect de examinare și în instanța de apel.

Aprecierea probelor reprezintă o prerogativă exclusivă a instanțelor ce judecă fondul cauzei și în acest sens Colegiul evidențiază că, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

În contextul dat, Colegiul penal lărgit reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul apreciază critic argumentele recurentului, deoarece acestea nu confirmă că soluția emisă de instanța de apel ar contravine aprecierilor expuse în motivarea acesteia.

Lecturând conținutul deciziei, Colegiul penal lărgit a stabilit că concluziile instanței de apel privind casarea sentinței prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art.42 alin.(3), 46, 217¹ alin.(4) lit. b), d) Cod penal și emiterea unei noi hotărâri prin care Levco Iurii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, sunt bazate pe analiza și aprecierea tuturor probelor administrate în cauză, acestea fiind consemnate în procesul-verbal.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit constată motivarea amplă și multilaterală a soluției adoptate de către instanța de apel (*pct.11-13 al deciziei CA*), fiind expusă motivat concluzia privind vinovăția inculpatului Levco Iurii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi: *cultivarea ilegală a plantelor care conțin droguri sau etnobotanice, fără scop de înstrăinare, săvârșită în proporții deosebit de mari*.

La acest capitol, instanța de recurs reține că, sunt întemeiate argumentele instanței de apel precum că nu poate fi reținută în acțiunile lui Levco Iurii învinuirea înaintată în baza art. 217¹ alin.(4) lit. b), d) Cod penal, or, conform sentinței din 03 noiembrie 2016 în privința inculpaților Valentin Semac,

Vladimir Pleșca și Ghenadie Morari, cauza a fost examinată în procedura prevăzută de art.364/1 Cod de procedura penală, ultimii fiind condamnați pentru infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, nefiindu-le înaintată învinuirea de comitere a infracțiunii de un grup criminal organizat. Totodată, declarațiile acestora nu conțin careva date, care a-r demonstra prezența în acțiunile lui Levco Iurii a datelor privind confirmarea învinuirii înaintate ultimului în baza art. 217¹ alin.(4) lit. b), d) Cod penal.

Instanța de apel corect a ajuns și la concluzia precum că urmează a exclude și prevederile art. 42 alin.(3) Cod penal, care prevede calitatea de organizator, or, participația penală există numai atunci când s-a cooperat cu intenție și este condiționată de săvârșirea faptei cu intenție de cel puțin 2 persoane, astfel organul de urmărire penală calificând acțiunile inculpatului, stabilește gradul de participare la infracțiune a inculpatului drept organizator, fără a stabili gradul de participație a celorlalte persoane, or conform sentinței de condamnare a lui Valentin Semac, Vladimir Pleșca și Ghenadie Morari din 03 noiembrie 2016, nu se aplică prevederile art. 42 Cod penal.

De asemenea, instanța de apel justificat a reținut că inculpatului Levco Iurii nu-i poate fi imputată comiterea infracțiunii în cadrul grupului criminal organizat, potrivit art. 46 Cod penal, ne fiind confirmate în cadrul examinării cauzei trăsăturile grupului criminal organizat, care este o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni, a-r fi compus din una sau mai multe persoane, cu scopul săvârșirii uneia sau mai multor infracțiuni, să se fi organizat în prealabil, adică să nu fie organizare spontană, precum și existența unui grad de coordonare mai înalt a activității infracționale, între participanți stabilindu-se relații trainice, de solidaritate.

Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind juste și mențiunile instanței de apel, care a reținut că nu poate fi admisă condamnarea lui Levco Iurii pentru două infracțiuni separate prevăzute de art.217¹ alin.(4) Cod penal, după cum a fost solicitat de către procuror în ședința instanței de fond și condamnat de instanța de fond, or, conform ordonanței din 06 iulie 2016 (f.d.182 vol. IV), lui Levco Iurii i-a fost înaintată o singură învinuire pentru comiterea a două fapte infracționale, la fel aceiași învinuire fiind formulată și în rechizitoriu.

La fel, instanța de recurs reține și ca întemeiat și argumentul instanței de apel precum că acuzarea nu a prezentat careva probe, care demonstrează intenția inculpatului de a înstrăina substanțele narcotice, or, inculpatul a susținut că a cultivat cânepă doar cu scop medical, deoarece soția acestuia cât și socrul său sunt bolnavi, iar concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Prin urmare, Colegiul conchide că motivele esențiale care au fost expuse de către procuror în cererea de recurs, au primit aprecierea instanței de apel, astfel invocările recurentului privind faptul că decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sunt neîntemeiate.

Colegiul penal consideră că, instanța de apel a reverificat sub toate aspectele, complet și obiectiv probele la care a avut acces și care au fost prezentate de părți, apreciindu-le cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fapt ce a determinat instanța de a concluziona privind vinovăția inculpatului Levco Iurii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a respectat și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, expunându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel și prin hotărârea sa a oferit răspunsuri complete și argumentate asupra acestora, în coraport cu circumstanțele stabilite în prezenta speță, ce au fost verificate în ședință de judecată, fiind oferite răspunsuri la argumentele esențiale.

Din conținutul deciziei atacate, nu poate fi desprinsă concluzia privind examinarea unilaterală a probatoriului administrat în această cauză, odată ce instanța a respectat procedura de cercetare a probelor per ansamblu, atât cele din partea acuzării, cât și cele ale apărării.

Rezumând cele expuse, Colegiul penal lărgit statuează că criticele expuse în recursul declarat, nu constituie erori în sensul art.427 din Codul de procedură penală, deoarece instanța de apel a analizat obiectiv circumstanțele cauzei și a dat răspuns la toate chestiunile de fapt și de drept, fiind expuse în coraport cu poziția părților și a argumentelor de motivare a soluției emise de prima instanță, astfel fiind atestat că decizia instanței de apel corespunde normelor procesual-penale, este legală și întemeiată.

Față de lucrul judecat de instanța de apel, Colegiul penal lărgit constată motivarea amplă și temeinică a hotărârii pronunțate prin prisma procesului de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului Levco Iurii, astfel Colegiul penal lărgit conchide asupra faptului că hotărârea atacată este în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În esență, Colegiul penal observă că, instanța de apel a dat o apreciere clară circumstanțelor cauzei, adoptând concluzii motivate, concluzii pe care instanța de recurs și le însușește, din motivul temeiniciei acestora, fiind inoportună repetarea acestora, fapt ce este în corespundere și cu practica constantă a CtEDO, expusă în pct. 37 din hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010, potrivit cărei art. 6 §1 deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile,

nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În ansamblul circumstanțelor constatate, din motiv că argumentele recursului ordinar declarat de către procuror nu și-au găsit confirmare, iar la examinarea recursului nu s-au depistat erori de drept, care ar impune necesitatea casării deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit conchide asupra respingerii recursului, ca fiind inadmisibil.

11. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Se respinge ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui *Levco Iurii* XXXXX.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 18 martie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Mardari Dumitru

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorilor Timofci Vladimir și Mardari Dumitru
Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe
Levco Iurii XXXXX

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 februarie 2021, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui Levco Iurii XXXXX.

2. Am semnat cu respect decizia, dar nu am fost de acord cu motivarea soluției și cu soluția adoptată și am propus o altă motivare și soluție, de admitere a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 aprilie 2019 în această cauză penală, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

3. Pentru a fi mai succinți, indicăm că susținem în totul ce este indicat în partea introductivă și descriptivă a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 februarie 2021, în pct. 1-9, în prezenta cauză, expunându-ne dezacordul cu pct. 10-11 din decizie.

4. Considerăm că decizia instanței de apel urma a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei de instanța de apel, din considerentul că în speță este incident temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că "*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt*".

În acest sens, menționăm că instanța de recurs ordinar s-a expus superficial asupra motivelor invocate în recurs ordinar, asupra unor motive nu s-a expus nicicum, în rezultat la ce s-a admis o eroare gravă de fapt.

Astfel, unul din motivele invocate de procuror în recursul ordinar, este că au fost total ignorate declarațiile martorului Czine Vitalie (f.d. 209, vol. VI), care a declarat în prima instanță, sub jurământ că: "*În cadrul discuțiilor cu Levco Iurii s-a arătat interesat de cultivarea plantelor de cânepă. A înregistrat discuția cu inculpatul, unde acesta povestește în amănunte schema și procentele care urmează să le primească. Levco Iurii i-a zis că are mai multe locuri unde crește cânepa de mai mulți ani, apoi o duce în Rusia. La XXXXX au fost aduse plantele de cânepă în ghivece, cu Mercedes Sprinter după care au fost plantate în cele 8 sere făcute de Levco Iurii special pentru aceasta. Levco Iurii a adus persoane la XXXXX pentru a planta cânepă. Inculpatul venea zilnic pentru a verifica plantația. Sera era dotată cu sistem de irigare, ventilare, se foloseau substanțe chimice pentru stimularea*

creșterii plantelor. La poartă era instalată camera de înregistrare video și o conecta la necesitate".

Considerăm că, în prima instanță, martorul Czine Vitalie (f.d. 142-147, vol. V), a dat declarații amănunțit și credibil, care în viziunea noastră confirmă total scopul înstrăinării substanțelor narcotice de către inculpatul Levco Iurii, declarațiile acestui martor fiind corect apreciate de prima instanță, iar instanța de apel nici nu s-a expus asupra lor, ca și instanța de recurs ordinar în decizia Colegiului penal lărgit din 04 decembrie 2018, aceste declarații fiind total ignorate. În aceste declarații se mai conțin astfel de fraze: *"El avea nevoie de cantități mari... mi-a zis că în câteva încăperi unde crește cânepă de mai mulți ani și o exportă în Rusia. M-a rugat să activăm împreună, deoarece are nevoie de mai multă marfă și obiectele care le are nu poate să i le dea. Levco I. i-a comunicat că lucrează cu oameni mari"*.

Totodată, considerăm că numărul mare de sere - 17, în care se cultiva planta de cânepă, atrăgându-se la muncă muncitori pentru îngrijire, evident duce la concluzia că inculpatul cultiva cânepa cu scop de înstrăinare, iar versiunea inculpatului că cultiva cânepa în scop de a produce medicamente pentru sine și rudele sale este cu scop de apărare și eschivare de la răspunderea penală în baza învinuirii înaintate conform Rechizitoriului (f.d. 213, vol. IV) pe art. 42 alin. (3), 46, 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, dorindu-se recalificarea infracțiunii în alta cu sancțiune mai blândă.

La fel, considerăm că în speța dată există calificativul incriminat inculpatului de săvârșire a infracțiunii de un grup criminal organizat, prevăzut de art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal și corect prima instanță a reținut acest calificativ în acțiunile inculpatului.

Spre deosebire de două sau mai multe persoane, care s-au înțeleș în prealabil despre săvârșirea unei sau mai multor infracțiuni, grupul criminal organizat se caracterizează în special prin stabilitate, prin prezența în componența lui a unui organizator și printr-un plan dinainte elaborat al activității infracționale comune, precum și prin repartizarea obligatorie a rolurilor între membrii grupului criminal organizat.

Totodată, statornicia relațiilor dintre membrii grupului, la rândul său, exprimă nu doar gradul înalt de coordonare a acțiunilor și comportării lor, dar și caracterul retras, nivelul de izolare de societate al acestei formațiuni infracționale (cu regulile sale de comunicare, de subordonare, disciplină etc.). La fel, statornicia grupului criminal organizat poate să se manifeste prin acțiunile multiple de organizare, planuire și pregătire detaliată a unei infracțiuni.

Considerăm că atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești au fost acumulate probe pertinente și concludente ce ar demonstra că inculpatul Levco Iurii a creat un grup criminal organizat, dintre care făceau parte Morari Ghenadie, Pleșca Vladimir, Semac Valentin și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, cu un grad înalt de coordonare și statornicie a legăturilor dintre membrii grupului criminal, existenței unui plan bine determinat, cu desemnarea rolurilor și funcțiilor între membrii grupului, a unor acte și operațiuni concrete, caracterul retras și nivelul de izolare de societate al acestei formațiuni,

în vederea comiterii infracțiunii privind circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, pentru obținerea unui beneficiu financiar.

Astfel, aceștia au declarat că au fost angajați de către inculpat anume pentru a planta și cultiva cânepa, fapt pentru care erau răsplățiți.

Potrivit, art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, este considerată drept deosibit de gravă și face parte din infracțiunile contra sănătății publice și convețuirii sociale, care la moment prezintă un pericol social sporit în Republica Moldova, deoarece circulația substanțelor narcotice capătă în rândurile cetățenilor o amploare tot mai mare.

Conform celor expuse, considerăm că prima instanță corect a apreciat probele acuzării, constatând vinovăția inculpatului Levco Iurii în cele incriminate.

Reieșind din aceste motive, constatăm că decizia instanței de apel urmează a fi casată total, fiindcă instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, prin ignorarea - declarațiilor martorului Czena Vitalie (f.d. 142-147, vol. V) și aprecierea greșită a probelor, or 17 sere cu cânepă evident vorbesc că cânepa se creștea pentru înstrăinare, ce s-a menținut printr-o motivare superficială a instanței de recurs ordinar prin decizia din 02 februarie 2021, pe care în partea motivării (pct. 10) și soluției (pct. 11) nu o susținem.

Cu referire la sentință, considerăm că prin aceasta corect s-au apreciat probele, corect a fost stabilită vinovăția inculpatului Levco Iurii în 2 episoade și au fost calificate corect acțiunile conform art. 42 alin. (3), 46, 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, însă incorect s-au calificat acțiunile inculpatului Levco Iurii pe 2 episoade separat, incorect s-a aplicat art. 84 alin. (1) Cod penal, fiindcă în Rechizitoriu (f.d. 213, vol. IV) acțiunile inculpatului Levco Iurii pe ambele episoade au fost calificate o singură dată, iar prima instanță nu putea ieși din limitele calificării acțiunilor prevăzute de Rechizitoriu în sensul agrăvării. Acțiunile inculpatului corect urmau a fi calificate pe ambele episoade conform art. 42 alin. (3), 46, 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei echitabile conform sancțiunii acestui articol, reieșind din rolul de organizator al inculpatului.

5. Reieșind din cele expuse, am propus soluția expusă în pct. 2 a prezentei Opinii separate, dar nu am fost susținuți de ceilalți judecători.

Judecătorii

Timofti Vladimir

Mardari Dumitru